

Galleria Mältinranta: Dave Berg: The Weight
Studio Mältinranta: Jesse Avdeikov: Nälkä, jano ja painovoiman puute
21.10.-7.11.2017

Taiteilijat ovat tavattavissa Taidekeskus Mältinrannassa ripustuksen aikana keskiviikkona ja torstaina 18.-19.10. erikseen sovittavana aikana. Haastattelupyynnöt ja muut yhteydenotot: Anne Paldanius, p. 050-550 3145, info@tampereen-taiteilijaseura.fi. Tervetuloa!

GALLERIA: DAVE BERG

Näyttelyssä nähdään kaksi videoteosta, *The Weight* (2017) ja *Paratiisi* (2017), neljä akryylimaalausta, myös nimeltään *The Weight*. *Paratiisi*-videoteos on teatterin keinoja kerronnassaan hyödyntävä neljän hahmon kuvaelma suomalaisesta keskustelukulttuurista. *The Weight* -video ja -maalaukset assosioivat *Paratiisi*-videon aiheiden sisältämää painoa.

Paratiisi-videon 3 ensimmäistä minuuttia: <https://www.youtube.com/watch?v=bYAShweuV1E>

Dave Berg (s. 1981) on valmistunut Kuvataideakatemiasta vuonna 2013. Bergin teoksille on ominaista tietokoneanimaation hyödyntäminen, tiivis tunnelma ja runollinen kerronta. Hänen teoksensa ovat kiertäneet useilla taide- ja elokuvafestivaaleilla sekä näyttelyissä Suomessa ja ulkomailla.

STUDIO: JESSE AVDEIKOV

Jesse Avdeikov (s. 1986) on maalauksen, animaation, veistoksen ja installaation keinoin työskentelevä kuvataiteilija. Hän on kiinnostunut omituisista YouTube -videoista, klassisesta maalaustaiteesta, kaljasta, ruoasta, hauskanpidosta, tarinoiden kirjoittamisesta, tahallaan surullisten asioiden ajattelusta, elämän huomionarvoisista ja absurdeista aspekteista sekä elämän vaivalloisuudesta. Avdeikov asuu ja työskentelee Helsingissä.

En ole koskaan halunnut aikuistua.

En halua olla kuten vanhempani, enkä halua lapsia.

Haluan olla jotain muuta ja mieluummin tuhoutua kuin tyytyä siihen mitä saa helposti. Tämä elämä on liian lyhyt ja liian täynnä mahdollisuuksia, jotta jäisin vain makaamaan auringon lämpöön uimapatjan päälle. Tykkään enemmän suolakurkuista kuin tavallisista. Mieluummin etikkaa kuin vettä tai olutta eikä vettä.

Jeesuskin teki vedestä viiniä.

Olen usein väärässä, mutta en tykkää myöntää sitä.

Tämä koituu minulle vielä haitaksi.

Joskus olen pahalla tuulella ilman pätevää syytä.

Johtuuko apeuteni siitä, että tiedostan pysähtymisen olevan luovuttamista?

Teenkö kaiken vain pelosta?

Pelosta, että pysähtyminen on sama kuin kuolema?

Joskus olen nälkäinen vaikka olen juuri syönyt.

Joskus syön vaikka ei olisi nälkä.

Olisi kiva nähdä se ruokavuori, jonka olen elämäni aikana syönyt. Siinä olisi jotain runollista ja rumaa.

Joskus toivon, että olisin päättäväisempi. Joskus toivon, että luovuttaisin helpommin.

Näen välillä unia lentämisestä, niissä lentäminen tapahtuu kehon jännittämisen avulla ja unet noudattavat lähes aina samaa kaavaa, yritän todistaa muille osaavani lentää. Harmikseni ihmiset eivät huomaa tai anna minkäänlaista painoarvoa asialle, vaikka se on selkeä ihme. Todellisuudessa en ole koskaan lentänyt muuten kuin lentokoneella ja siellä ollessa hermostun siitä, että minun on oltava paikallani. Ensimmäiset 15 minuuttia ovat yhtä helvettiä. Tunne siitä, etten hallitse elämäni on kaamea ja otteen menettämisen pelko on lamaannuttava. Stressin kulminoituminen näin arkiseen tilanteeseen on ihmeellistä, sillä nautin matkustamisesta. Siirtyminen kauas on voimaannuttavaa ja vapauttavaa. Lopulta pelko katoaa ja unohdan koko asian, sillä kuoleman pelkääminen on tarpeetonta.

Ei kannata huolehtia niistä asioista, joille ei voi mitään.

Olen myös lentänyt ulos baarista, niihin tilanteisiin liittyy myös eräänlaista otteen menettämistä.

Kuvamateriaalia näyttelyjen teoksista löytyy sivuilta: <http://tampereen-taiteilijaseura.fi/media/>